

Verdens største Trawler.

Nakskov Skibsværft, der har leveret saa mange flotte Dampskibe og store, imponerende Motorskibe, har nu ogsaa bygget en stor Trawler, der bliver Verdens største. Det er en 63 Meter lang Dieselmotor-Trawler, der skal leveres til et Rederi i Aveiro, Portugal. Skibet, der har faaet Navnet »Sante Joana«, skal kunne sejle i Is og har derfor forstærket Forskib, og det skal drives af en 4-Takts enkeltvirkende Dieselmotor. At det ikke bliver noget ringe Skib, ses af, at det skal have 45 Mands Besætning. Det er en Ære for dansk Skibbygning, at de leverer Fiskeriskibe saa langt borte som til Portugal.

Soleiðis skrifvar eitt danskt blað nú um dagirnar. Men vit Føroyingar kenna onga gleði yvir, at tey lond, vit skulu selja fisk okkara til, fáa sær stór modernað fiskifor.

Moderen fulgte Sønnen i Døden.

En 19-aarig Ungtjener i Hille-rød, der havde Arbejde i nogen Tid paa »Sct. Thomas«, men som mente, at han ikke egnede sig tilstrækkeligt til sin Gerning, tog den 18. Maj i Kjøle og Laksko paa Cykle til Farum So hvor han roede ud paa Søen i en Baad, han havde taget. Han sprang i Vandet, idet han dog først havde bundet Ankerkæden om Livet.

Den tragiske Begivenhed blev opdaget af Baadens Ejer, der fandt sin Baad drivende. Paa Toften fandt han Tjenerens sorte Hat.

Da Moderen horte om sin Sønns fortvivlede Handling, blev hun saa deprimeret, at hun faa Dage efter tog sig af Dage ved Gas.

Den 25. Juni blev Falcks Redningskorps kaldt til Farum So,

hvor en lille Pige ved Farum Kloster havde fundet Liget af Ungtjeneren.

Tiðindi.

Frelsens Hær.

Sondagens Møder:
Kl. 10 1/2: Hellighedsmøde.
Kl. 2: Sondagsskole.
Kl. 8: Frelsensmøde.
Alle er velkomne.

Harðligur lækni.

Miðvikudaginn kom heiman av Sandi ein genta at sokja lækna. Hon varð innlogd á hospitalið. Hertil víkjur søgan einki frá eini vanligari sjúkrasøga; men tá ein so frættir, at gentan er innlogd orsakað av einum slag, hon hevur fingið í andlitid av einum lækna, so er tað væl eitt sindur út um tað vanliga. Tilgongdin var í stultum henda: Gentan var send til Sandslæknan, Knudsen, eftir medisini; men hon hevur enn ikki fingið fótin um gáttina, fyrr enn læknin langar henni nevan beint frammaná — og hon lá sum keflan. Hvussu stóran ella lítlan skaða gentan hevur fingið av hesi læknavitjan, tað skulu vit ikki leggja okkum úti; men hon er sum fyrr nevnt logd á sjúkrahús. Um slíkur atburður av einum lækna ikki er nóg mikið til at fáa hann frá embætinum í stundina, skuldi tað verið logið. — »Tað var systur mín, ið slagið skuldi hava, men til alt held gav hann sær ikki stundir at kanna eftir, hvør okkara ið fyri var, systur mín er sjúk og hevði ikki tolað slíka viðferð,« segði gentan á norðurferðini til Havnar.

„Milwaukee.“

— Fyrsta ferðamannaskipið, Týskarin »Milwaukee«, var her hósdagin. O. u. 450 ferðafólk vóru við tí. Veðrið var gott, men

yvir Havnina lá mjorkin tjúkkur, so her á leiðini sóu teir ikki stórt, men fyri norðan segðist at vera klárt.

Av Eysturlandinum.

Sunnudagin kom »Björn Olavsson« av Eysturlandinum við 11.000. Annars er frætt, at »Lilly« hevur fingið 4.500.

Ministaravitjan.

Sum lýsing aðrastaðni í blaðnum sigur frá, ætla arbeðarar og javnaðarmannafelögin at veita ministararum Stauning og Alsing-Andersen eina festliga móttöku í Havn 7. juli. Undir felagsmerkjum og við musikki á odda verður marsjerað úr kommunuskúlagarðinum út á kaiuna, har boðið verður ministarunum vælkomid.

Koncertin

seinasta leygardag var eitt salt upplivsi at lýða á, og neyvan høvdu fólk ventað at hoyrt so frágæra vakran song, tó tey flestu vistu, at Stockholms Studentarsangföbund er millum tey allar fremstu songkórini í Norðanlondum. At Sjöneikarhúsið var fullt av áhoyrarum, sjálvt um tíðirnar eru út av lagi ringar, og konsertin varð hildin yrkiday, er einki at undrast yvir.

Havnar arbeðs-mannafelag.

hevur keypt hitt stóra stein-pakkhúsið, sum Evensen átti við Müllarsbrúg. Hetta er eitt stórt tiltak; men tað er sjálvandi at felagið má hava hóskaði hús. Vit ynskja felagnum eydnú við hesum keypi.

Fiskur.

Nógvur fiskur er nú á Dalagrynnuni og við Sunnbiarstein. Íggjár gjordi Danbjørg amtinum kunnugt, at trolararnir fóru at

Fiskimenn, arbeðarar haldið og lesið „Føroya Social-Demokrat“, ið er tykkara blað!

Køb Deres Dyner hos os.

Vi leverer Dem Kanaldyner:

- 1 Overdyne af fineste Bolster fyldt med fineste damprensede lærøske Fuglefjer for 30 Kr. 00 Øre.
- Samme Dyne med prima Nankin for 23 Kr. 00 Øre.
- Fyldt med extra prima Halvdun og fineste Dunlærred for 32 Kr. Underdyner med extra prima Bolster for 22 Kr. 00 Øre.
- 1 Hovedpude svarende til Overdynen fyldt med prima Halvdun for 8 Kr. 00 Øre.

A/S THORSHAVNS DAMPVASKERI

gerast heldur naskir har, serliga við Sunnbiarstein.

Byrsur.

Dupulur og einkultar hægbyrsur, ásamt riflur, sera góðar, fáast hjá undirritaða til prísir frá kr. 33,00 og upp eftir.

Eisini selji eg ein innstallingsmotor 2 1/2 hk, lítið brúktan, sera bíligan.

D. P. SPLIDT
á Nesi, Vág.

Havnar arbeðs-kvinnufelag

er um dagirnar góðkent av arbeðsgevarunum og skal koma saman við teimum ein av teim fyrstu døgnum at tingast um arbeðsviðurskiptini.

Prentvilla.

Í yrkingina á fyrstu síðu er komin ein prentvilla; har er síðsta orðið »fagnaðarkokkum«, tað skal sjálvsagt vera »fagnaðarklokklum«.

14) Heðin Brú: Smásøgur.

og æðrarnar lógu svølnar og blábleikar um handabokini sum islindir í fœlnaðum líðum.

Og tað var ikki legið, tí árið var líðið langt út fyri hin gamla, tað var komið út á vetur, haldið var fœlnað, og kavi var lagstur um bringuna og herðarnar.

Tað vóru bert eyguni, ið einki høvdu fingið av vetrinum, tey vóru mest sum gjafir, ið gingu djúpari inn og vistu, at veturin bert var uttaná; innan í fjallinum brendi jarðareldurin, sum aldri kólkar.

Ferðirnar burtur í haga við hesum gamla vórðu fleiri og fleiri, sum eg mentist, og tað vardi ikki leiingi, fyrr enn vit kendu tað ikki vera rættliligan hagadag, uttan vit vóru báðir.

Eg minnst okkum ganga lojlegnum hagen, og eg minnst, hvussu hann altíð hevði eitt blítt orð til seyð og fugl, vit gingu fram á. »Tú veist mestur óveður í, tú liggur so lágt í dag.« kundi hann siga við eina ær. »Tú ert ikki komin higer uttan av fólkavaldi, kundi hann siga við eina aðra; hundurnar gekk í knæsbótunum á honum og segði tað sama sum hin gamli. Ærnar, tær vendu sær ímóti okkum og stáðu at honum, áðrenn tær fóru til stroks.

Og so segði hann mær, hvussu hvør ærin var von at liggja og segði mær meira um teir ymsu vanar, tær høvdu, á rakstri, í lembing og til tær ymssu árstíðirnar.

Eg sá hann ganga runden um fylgini á savningini og bríksla einsljóðandi og dragandi lög á seyðin, til alt var sísað og komið í ró. Tá var hann vanur at seta seg á ein stein eitt sindur uppí yvir og taka

hundin inn ímillum knøini á sær. Har sat hann so og kannaði eftir, um alt var fyr. Og eg minnst eygnabráið, hann hevði, meðan hann sat so, og eg sá, tann steinurin var hansara háseti, har sat hann og kendi seg faðir at øllum livandi í haganum.

Var seyður burtur, fór hann at leita, og eg sá hann gráta, fann hann seyð deyðan, og gleða seg sum eitt barn, tá hann fann tað í øllum góðum.

Eg minnst eina ferðina, vit hvíldu undir einum fossi upp millum fjell; tá tók hann meg á knæið, fór at siga mær frá øllum teim duldu vininum, hann hevði í haganum; hann segði mær frá dvergum, frá trollunum, huldufólkunum og ikki minnst frá nykinum og segði soleiðis frá, at tað kom liv í allan hagen. Heyggjarnir vóru duldar hallir, har dansurin dundi um næturnar, har menn búðu, sum roktaðu seyð, søktu sjógv og tilíkt. Innan fyri hjálpu-røturnar, korkan og steinamosan í homrunum vóru dyr at lata upp til stórar smiðjur, har hvitskeggjultir dvergur dongdu jarn við stórum sleggjum og gjerdu amboð, ið kundu gera grót til gull, ið kundu sláa liv til deyða, og amboð, ið høvdu mannavit.

So legði hann hondina um eyguni á mær og bað meg lurta og vita, um eg ikki hoyrði nykin kveða í fossinum. Já, eg hoyrði hann, hann kvað um tann dulda áðarbotnin, um alt tað ókenda, sum eg gekk og longdist eftir. Tað var Halgir, sum fyrstu ferð lærði meg at lýða á nykin. Eg havi mangan hoyrt hann síðan.

Veitramar, tær bygdu í steinum; hann visti mær fleiri veittrasteinar í haganum. Teimum dæmði

best hóvliga framferð, ov mikil orð og illbønir stygdu allar veittrar. Uttan rakstrardagin, tá vóru tær meira tolnar. Hin gamli gekk ikki við illbønum um dagarnar, »langa tvi verði tær!« tað var versta illbønin, hann átti; men rakstrardagarnar kom hann altíð til illnar við Søk, tí báðir hildu teir seg vera líka góðar menn, og ein slíkan dag vildu teir ikki láta sær siga; og tí tók hin gamli at beita allan devilskap á Søk. Men veittramir toldu alt rakstrardagar.

Tá skurðurin lá á bóndans gólvi um heystið, gav Halgir lombini frá sær, meðan ærnar vóru hansara, intil hann hevði svævt tær. Lombini, tað kundi vera tað, tað var, men ærnar, sum vóru eldar í hansara haga, tær læt hann ikki frá sær á lívi. Og tá hann tók tær upp og sá í eyguni á teimum, skildu tey hvørt annað, tað var sárt, men tað skuldi so vera, og tey funnu seg í tí — »vit hittast aftur,« segdu eyguni.

Halgir sá meg vaksa upp, og eg sá hann eldast og doyggja. Tað var so stutt frá tí, hann helt upp at ragga út um garðin, til hann doyði.

Einar 14 dagar lá hann á seingini, og eg var vanur at hyggja inn til hansara. So var tað hagin aftur. Hann hevði meg at ganga burtur fyri seg, og so skuldi eg siga alt fyri honum, tá eg kom heim. Ein dagin eg kom, var farið at kámost fyri honum so mikið, at hann ikki hevði greiða á seyðinum; hann spurdi eftir óm, ið longu vóru deyðar, áðrenn eg mintist. Prestur kom tann dagin at tosa við hann og segði, at nú kom hann skjótt at vera um livsins lamb, har grasið aldri fœlnaði. Tá læði hin gamli